గులాబిపూల అనుభవాలు

శ్రీ కాలజ్ఞానం నారాయణరావు

తెల్లతెల్లవారేసరికి బాటవెంబడి గులాబి మొక్క రెమ్మపైన జంటగా రెండు పరిమళించే పెద్దగులాబిపూలు రేకులు విప్పాయి దారివెంట పోయే పక్షులు మందమారుతాలు భ్రమరాలు ఆగి రెప్ప వేయకుండా చూసి మరీ కదిలేవి ఆ జంట గులాబిపూలలో ఒకటి అక్క మరొకటి చెల్లెలు అక్క చెల్లెలికన్నా ఒక్కక్షణం ముందు వికసించింది

అక్కకు దారివెంబడి వచ్చిపొయ్యే ఆ బాటసారులు చూసే చూపులు కోపం తెప్పించింది వాళ్లకళ్లలోని ఆత్రాన్ని చూసి వివగించుకుంది చెల్లెలితో "చూడవే చెల్లాయ్ వీళ్ళపోగరు దారివెంబడి పొయ్యే వాళ్లు తమ పని చూసుకోక మనల్ని ఏలా నిలబడి చూస్తున్నారో? మటు మర్యాదా ఏమైనా ఉండి ఏడ్చిందీ?" అంది కానీ చెల్లెలికి వాళ్లు అలా చూడ్డం ఎంతో గర్వ కారణంగా తోచింది తన అందచందా లకి మురిసి తన్ను అందఱూ చూస్తుంటే విచారం దేనికి? ఆనందపడాలి కానీ! అను కుంది అంతేకాదు ఈ మొక్కపైన ఆకులచాటునుంటే ఏం జీవితం? ఏదో ఒకరూ, యిద్దరూ వచ్చిపోతుంటా వాళ్లుమాత్రమే చూస్తారు కానీ తన అంద చందాలు అంతటా చూడబడాలి వీళ్లలో ఒకరు తన్ను భద్రంగా తీసికెళ్లి ప్రపంచాని కంతా చూపరాదూ? అనుకుంది

చెల్లె గులాబికి ఎంతసేపైనా తన అంద చందాలు అందఱిచేత పొగడబడ్డంతప్ప వేరే ఆలోచనే లేదు అందుకనే "అక్కా! చూడనీవే మన అందం చూసి వాళ్లు స్థబ్దులై నిలిచిపోతున్నారు వాళ్ల కోంటే తనమా అది? మనం గర్వించాలి కానీ? చూడనీ ఎంత చూస్తే అంత సంతో షించాలి" అంది అక్కతో

అక్కకు చెల్లెలి అవివేకానికి చాల కోపం వచ్చింది చెల్లాయితో "అదేమిటే తెలివి లేనిదానా! నీకు అహంతప్ప వేరే చింత లేదు నీ అందచందాలు, నిన్ను అందరూ చూడ్డమేనా ప్రధానం? హృదయం ఉంటే తగినవా ళ్లవరినో వీరమని వాళ్ల సిగపైన, వాళ్ల ఆనందానికి జీవిత మివ్వాలికానీ, మన అందచందాలు ప్రకటించుకునే వదుప్రబతు కెందుకు? కాల్చనా?" అంది

కానీ చెల్లెలికి ఆ మాటలు రుచించలేదు "సిగపైకెక్కి ఎవరికో ఒకరికి ఆనందం యివ్వాలా? ఛా! ఛా! వాల్లుమంది నోటా "ఆ పూవు చూడు ఎంత అందంగా ఉంది!" అనిపించుకోవాలి నా చుట్టూ మల్లెపూలుపేర్చి నన్ను అందంగా దిద్దగల వాళ్లు నేను వాడకుండా గొడుగుపట్టి నన్ను నలుగురూ చూసేలాగు వీధులెంబడి త్రిప్పగలిగేవాళ్ల సిగ ఎక్కుతాను వాళ్లు నా అందానికి తీరులు దిద్దేవాళ్లుగా ఉండాలి వాళ్లే త్యాగంచెయ్యాలి, జీవిత మివ్వాలి నేనెందుకు వృధా నాశన మౌతాను? అని గర్వంతో రేకులు కేస రాలు తొడిమా కదిలిస్తూ వొయ్యారంగా బదులిచ్చింది

అక్కకు చెల్లెలిమీద అసహ్యం పుట్టు కొచ్చింది "ఒకటిగా పుట్టి, ఒక రెమ్మమీద పెరిగి, ఒకతల్లిఆకు చాటులోనే ఎదిగాం బుద్ధులూ అభిరుచులూ వేరై నాయ్ నీ ఇష్టం నిన్ను మార్చగలనా" అని ఊరుకుంది

ప్రొద్దు పైకెగ్రాకడంతో ఎండ ఎక్కువై గులాబిపూలకు వేడి తగుల్తోంది చెమట పడ్తోంది ఇంతవఱకు వాళ్ల కోరి కలు ఫలించేమార్గం కనిపించలేదు అక్క ఇంతలో బాటవెంబడి వచ్చే ఓ చిన్న అమాయకపు పిల్లను చూసింది తలంటు కొని జడలుజడ వేసి తెల్లటి దుస్తులు తొడిగి ఆడుకుంటూ పాడుకుంటూ వస్తున్న

ఆ అమ్మాయిని చూడంగానే అక్క గులాబి తన హృదయాన్ని అర్పించింది చెల్లెల్ని చూసి "ఆ వచ్చే పిల్లదాన్ని చూశావ్" అంది

"ఎవరూ! చినిగిన పావడకట్టుకుని వచ్చే బీదపిల్లా? ఒక్క నిముషంలో నిన్ను సిగలో తురిమి, ఎండలో ఆడి వాడ్చి పారేస్తుంది దానిసిగ ఎక్కుతావా?" అంది

"కానీ ఎంత ఆనందంతో వస్తోందే? తనకు గులాబిపూవు కావాలి ఆశతోనన్ను తలలో పెట్టుకుని ఆనందిస్తుంది నావల్ల ఎంత ఆనందం ఆ పిల్లకి? అంతకంటే జీవితం దేనికే?" అంది చెల్లెకు నవ్వొచ్చింది

"అదృష్టవంతుణ్ణి చేరిచేవాళ్లూ లేరూ, దురదృష్టవంతుణ్ణి బాగుపరిచే వాళ్లూ లేరూ, దురదృష్టవంతుణ్ణి బాగుపరిచే వాళ్లూ లేరే అక్కా! ఓ అక్కా! అలా చూడు"

"ఎవరే! ఆ నల్లగా, ముఖంనిండా బూడిదరాసుకుని, చెమట కార్చుకుంటూ, ఎత్తు మడమల చెప్పులు తొడిగి, చాలీ చాలని గొడుగుపట్టుకుని బిగువు దుస్తులలో పోయే ఆవిడా? నను వెళ్లు, ఆ చెమట గబ్బులో, కంపు సిగలో ఏం ఆనందమే? నలుగురిలోకి పోయి నిన్ను త్రిప్పుతుందనా? సరే వెళ్లు తిరిగీ కలుసుకుంటే మాట్లాడుకుందాం! లేకపోతే యిదే కడసారి చూసుకోవడం" అంది అక్క

అక్క ఆ చిన్న పిల్ల సిగలోకి చేరింది చెల్లి ఆడంబరస్తురాలిసిగనెక్కి కూర్చుంది ఎవరిదారిన వాళ్ళు వెళ్ళారు

సాయంత్రం కావచ్చింది ఆడుకోడానికి తోటలోనికి ఆబీద పిల్ల వచ్చింది తలలోవాడిన ఆ అక్క గులాబి తల్లియొక్క దగ్గరే రాలి పడింది సిగనుండి ఎదురుగా తెల్లవారి బయల్దేరిన విలాసిని చెమటలు కార్చుకుంటూ నలిగినచీర, చెదిరిన జుట్టుతో వస్తోంది సగం రేకులు ఊడిపోయి, కేసరాలు నలిగి వాడి చితికిన చెల్లె గులాబి నిట్టూరుస్తూ అదే ప్రదేశంలో గసి వదిలి సొమ్మసిల్లి క్రిందపడింది అక్క గులాబి సాయంత్రానికి కొంత సేద దీరి చెల్లాయిని లేపింది "ఏం చెల్లీ యిలా అయ్యావే? ఎంత ఆపదవచ్చిపడింది" అంటూ కంట తడిపెట్టింది చెల్లికి దుఃఖం ఉంపబట్టక మిగిలిన కేసరాలు, రేకులు చాచి అక్కను కౌగిలించుకుని బోరునఏడ్చింది "నీవన్నది నిజం అక్కా బుద్ధి గడ్డితిని, మెప్పుకని ప్రాకులాడాను ఒక్కక్షణమైనా ఆత్మతృప్తి లేకపోయింది కృత్రిమ వాతావరణంలో, కుళ్ళంతా చూస్తూ తిరిగి విసిగి మనుష్యులంటేనే రోత పుట్టింది" అంటూ విలపించింది

"అదేం చెల్లీ! బుద్ధున్న మానవుల్నే అలా తిడ్తున్నావ్" అంది అక్క

"ఏం బుద్ధే పాడు బుద్ధి! స్వార్థంతప్పితే ఒకరిగొడవే అక్కరలేదిమానవులకి దారి వెంబడి పోతో అందరివేపూ చూశాను ప్రతి సిగలోనూ గులాబులే ఒక్కరైనా నావేపు చూడలేదు ఈ తోటలో మనం అరుదేమో కానీ, ఆ వీధిలో అందరి తలలో మనమే ఏం చౌకబడిపోయ్యామే అక్కా! ఆ విలాసిని వళ్ళి ఎవరో ప్రియుణ్ణి కలుసుకుంది సరాసరి వాణ్ణి చూడ్డంతోనే నన్ను తీసి వాడికిచ్చింది వాడుమాత్రం నన్ను చూడకుండానే ఆ నల్లకోతి ముఖంలోకి చూస్తూ-(అక్క గులాబికి నవ్వొచ్చింది)- "ఆహా నీ ముఖం ఈ గులాబికంటే అందంగా ఉంది" అన్నాడు ఛీ అని రోతబుట్టి చేతి నుండి ఎగిరిపోదాం అనుకున్నాను ఆ పాడు దైవం రెక్కలైనా యిచ్చాడు కాదు! ముండ్లతోనైనా గిచ్చిపెడ్దాం అనుకుంటే అదివఱకే ముండ్లు తుంచి జడలో తురిమిందా? "ఇది నీ తలలో ఉంటేనే దానికి రాణింపు" అంటూ వచ్చిరాని విధంగా ఆమె తలలోకి తురిమాడు నా రేకులు కేసరాలు సగానికి విరిగాయ్ "అమ్మో" అంటూ ఏడ్చాను అరణ్యరోదనమైపోయింది ఇంతలో ఆమె తలను రెండుచేతులా అదిమిపట్టి ముందుకు వాల్చుకున్నాడు ఆ చేతులమధ్య నన్ను పూర్తిగా నలిపేశాడు దాంతో మూర్ఛపోయాను

తెప్పరిల్లేసరికి ఏదో గదిలో కూర్చొని నా ఊసే అనుకోక వ్రాసుకుంటోంది పైన గిర్రున చక్రం ఏదో తిరుగుతూ గడగడ శబ్దం చేస్తూ ఎక్కడలేని గాలి గుమారం రేపింది నా నలిగిన రేకులు నాలుగూ ఎగిరిపోతే అందుకోడానికైనా లేక దిగాలుపడిపోయాను ఒళ్ళంతా చెమర్చుకుంటూ ఆ విలాసిని కాస్సేపటికిముందే బయల్దేరి ఈ ఎండలో గబగబ యింటికి వచ్చేస్తోంది ఆ చిన్ని గొడుగు కాస్తైనా నీడనిచ్చిందా? వొత్తి విలాసానికి కాకపోతే? వాడి చితికి ఎలా తీరానో చూడు" అంది పొంగివచ్చే దుఃఖంతో చెల్లిని ఓదారుస్తూ అక్క "పొఱబాట్లు అందఱూ చేస్తారు నేను మాత్రం వాడిపోయాను కాదా" అంది

"మరి నాలా ఏడ్వడం లేదుకదా? చితికి పోలేదు నీ కథ చెప్పవూ" అని ప్రాధేయపడింది

"ఆ చిన్నపిల్ల నన్ను సిగలో తురిమి ఆనందంతో జడ భుజాలమీదికి ఎగరవేసుకుంటూ యింటికి వెళ్లింది వాళ్ల అమ్మ మండిపడి "శృంగారించుకున్నావా? ఆపిడకుప్పలన్నీ పిడకలు తట్టరాదూ?" అని కసిరింది పిల్ల మూతిముడుచుకుని ఆవుల కొట్టాంలోకి వెళ్లింది అయ్యోపాప మనిపించింది నాకు మరింత ఎక్కువ పరిమళం వెదజల్లాను కుడితితొట్టిలో తొంగి తొంగిచూసుకునే పిల్లముఖాన్ని తొంగి చూశాను ఎంత ఆనందం? నావల్లే అంత ఆనందపడుతోందని తెలిసి చాల గర్వం వేసింది పాపం! ఆ పేడనంతా కుప్పచేసి, ఉండలుకట్టి, పిడకలు తట్టుతోంది ఆ తల ఊపులో ఎక్కడ రాలిపోతానో అని జాగ్రత్తపడింది చేతులు కడిగి నేను ఉన్నానో లేనో అని తడిమి చూసింది శ్రమతో ఎఱ్ఱపడిన ఆ చేతుల్ని రేకులతో ముద్దుపెట్టుకున్నాను ఆనందంతో లోపలికి వెళ్లగానే కూరలు తరిగే వాళ్ల అమ్మ ఆరిన పొయ్యిని రాజెయ్యమంది కళ్లు నులుముకుంటూ నన్ను జాగ్రత్తపెడుతో పొగలో ఆ పిల్ల పొయ్యి ఊదుతోంటే ఏడుపొచ్చింది పాపం ఆ ముఖమంతా కందిపోయింది నా కంట్లో నీళ్లు తిరిగింది ఇంతలో వాళ్ల నాన్న రావడంతో అదంతా మరిచి నన్ను ఓమాటు చూసుకుని తలుపు తీయడానికి గంతింది వాళ్ల నాన్న ప్రేమతో లాలిస్తే "నాన్నా ఈ తలలో ఏముందో చూడండి! ఎంతో బావుంది కదూ!" అంది "నా బుల్లెమ్మ మరింత బాగుంది" అన్నాడతను నాకూ నిజం అనిపించింది భోజనానికి పీటమీద కూర్చున్న

రు 100 బహుమానం

(గవర్నమెంటు రిజిష్టర్డు)

తెల్ల వెంట్రుకలను అంత మొందించండి రంగులు వాడకండి మా ఆయుర్వేద సువాసన "సెంట్రల్ మోహిని ఆయిల్" 60 ఏళ్లు దాకా నల్లగా ఉంచును ఇది మీ దృష్టిని వృద్ధిపరచి తల నొప్పిని కుదుర్చుతుంది కొన్ని వెంట్రుకలు తెల్లబడితే రూ 2-8-0తో ఒక సీసా (మూడు ఒకసారి 6-8-0) కొనండి హెచ్చుగ తెల్లబడితే 3-8-0 (మూడు ఒకసారి 9-0-0) తలంతా తెల్లబడితే రు 5 0 0 (మూడు ఒకసారి రు 12) కొనండి ఇది అబద్ధమని ఋజువుచేసిన వారికి రు 100 బహుమానం పూర్ణ విశ్వాసానికి అణాన్నర స్టాంపు పంపి గ్యారంటీ తీసుకొనండి

Bharat Kalyan Aushadhalaya

Post Bag No 6725, Calcutta (A P)

అమ్మాయికి అన్నంమీదకన్నా నా పైనే ఎక్కువ శ్రద్ధ అన్నం తినంగానే కండ్లలోకి కూగురావడంతో వాళ్ల నాన్నతో మంచం చేరుకుంది నేను నలిగిపోతానని బోర్లపడుకుంది అప్పుడప్పుడు "పువ్వు ఉందా" అని నాన్నను అడుగుతోంది "ఉన్నాను ఇక్కడే ఉన్నానని" అనాలనిపించింది కానీ నోరు పెగిలితేనా వాళ్ల నాన్న ప్రేమతో ఆ అమ్మాయిని జోకొట్టి నిద్రపుచ్చుతుంటే లాలిపాడాలనిపించింది ఈ జన్మ అంత నోచుకుంటేనా? పిల్ల నిద్రపోయింది బయటి వేడికి, దేహంలోని ఉష్ణానికి నాకు అప్పుడే ఒళ్లంతా వాడిపోతోంది నిద్రలేచి ముఖం కడుక్కొని ఫలహారంచేసి తోటలోనికి వచ్చింది అమ్మాయి మన తల్లి మొక్కదగ్గరకిరాగానే నాకు మళ్ళీ స్వస్థలంపై ధ్యాస పోవడంతో ఆ అమ్మాయిని విడువలేకుండా విడిచి రాలిపడ్డాను ఉన్నంతసేపు ఉండబోముకదా ఈ కాస్సేపైనా పుట్టినచోట ఉండిపోదాం అనుకున్నాను పాపం ఆ అమ్మాయి నేను లేనని తెలిసి ఎంత నిరాశపడుతుందో?" అని నిట్టూర్చింది అక్క

రేకులూ కేసరాలూ తొడిమా విరిగివున్న చెల్లి అంతా విని "అక్కా ఎంత అదృష్టవంతురాలివే అబ్బా నీ మాటల్లో ఎంత ఆనందం, తృప్తి ధ్వనిస్తోందే నిజం స్వార్థంలో ఏం లేదు ఒకరికి ఆనందం యివ్వగల్గడంలోనే నిజమైన ఆనందంఉంది అక్కా జీవితమంతా వృధా అయిపోయింది విరిగిన ప్రక్కలూ, గుండె చాల నొప్పి పుడ్తోంది ఎంతసేపో బ్రతకను నిన్ను హేళనచేసినందుకు క్షమించు అక్కా!" అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. ఇంతలో అటువేపు తొందరగా పోతున్న పిల్లగాలి చెల్లిని ఒక్క త్రోపు తోసింది మరింత బాధతో అక్కను కౌగిలించుకుని "అయ్యో! అక్కా సెలవంటూ" మూల్గింది చెల్లి "నీవు నాకన్నా క్షణం వెనక పుట్టావ్ ఓ క్షణంముందు పోతున్నావ్ మరుక్షణం నీవెంట నేనూ వస్తున్నానని" ఆ కౌగిలింతలోనే అక్కా చెల్లెండ్రు ప్రాణాలు విడిచారు

ఇంటికి మళ్లే పక్షులు, మందమారుతాలు భ్రమరాలు పూలకని రెమ్మవేపు చూసి, నిరాశతో క్రిందపడున్న ఆ వాడు పూశవాలపైన రెండు అశ్రుకణాలు రాల్చాయ్ కానీ ఆ బాటసారుల కేం తెలుసు ఆ అక్కా చెల్లెండ్ర అనుభవాలు? ★

ముష్టి వెధవ

(10-వ పేజీ తరువాయి)

'షికారుకు వెళ్తూ మావెంటనున్న కుక్క ఒక పిల్లిని తరుముకుంటూ వొస్తే దాన్ని '

'ఎలాగైతే నేం మీరీ ఆలయంలో కాలు పెట్టడమే ఘనత '

'మాకుక్క గాని యిటురావడం మీరు చూశారా?'

'అదే వొస్తుంది లెండి ఇంతలో కొంచెం తీర్థం ప్రసాదం పుచ్చుకొని '

'మొన్ననే కొన్నానా కుక్కను రెండు వందలిచ్చి మీకు తెలుసునో తెలియదో మహామంచి కుక్క సుమండీ! మన మొక ఛాన్సులో కొట్టేశాం. లేకపోతే ఏ ఐదు వందలకో '

ఇంతలో పరుగెత్తే పిల్లిని వెంటతరుముతూ వొచ్చింది కుక్క ఆ భైరవాకారంచూసి గగ్గోలుపడి చెల్లా చెదరైపోయారుజనం ఒక్క ఉదుటులో పిల్లి విగ్రహాల వెనక్కిపోయి దాక్కుంది ఒక్కదూకుతో కుక్క విగ్రహాలమీదపడి అంతా చిందరవందర, కలగాపులగంచేసి విడిచిపెట్టంది ప్రమిదలు బోర్లపడి ఆరిపోయాయి దీపాలు కేకలు పెడుతూ పైకి పారిపోయారు ప్రజలు కంగారుతో

* * * *

కొన్ని క్షణాలు గడిచిపోయాయి నిశ్శబ్దంగా హృదయ విదారకమైన గాఢాంధకారం, భయంకర నీరవతా అలముకున్న ఆలయంలో మళ్లీ అంతా సర్దుకుందుకు యింటికి వెళ్లివచ్చాడు పూజారి కొవ్వొత్తి వెలిగించుకొని మినుకుమినుకు మంటున్న కొవ్వొత్తి కాంతిలో ఎవరో దేవుని విగ్రహానికి ఎదురుగా సాష్టాంగపడి ప్రార్థిస్తూవున్నట్టు అస్పష్టంగా అవుపించిం దతనికి చీకటిలోకూడా భగవంతుని ఎదుట మోకరించే ఆ మహాభక్తు డెవరా అని కుతూహలంతో సమీపించాడు పూజారి నిర్జీవమైన యాచకుని శరీరం తన కంటపడ్డది కొరడుబారిన కళేబరం యిరువైపులా అరటిపండ్లూ, కొబ్బరిచెక్కలూ కుప్పతిప్పలుగా పడివున్నై

పూజారికి కొంత జాలివేసినా మళ్లీ ఒళ్లు మండుకొచ్చింది ఈ వెధవ యీఅధ్వాన్నపు చవు గర్భగుడిలో చావకపోతే మరోదగ్గిర చావకూడదూ! ఇప్పుడే దేవాలయం యావత్తూ మైలడిపోయింది దేవుడు మైలపడ్డాడు దేవాలయాన్ని పుటంపెట్టి, దేవుణ్ణి ప్రోక్షించాలి అన్నా! ఎంత చిక్కు తెచ్చిపెట్టాడు యీ దిక్కుమాల్న ముష్టాడు! ★

"ఒరే, రెండణాలుపెట్టి ఆ ఐస్‌ఫ్రూట్ తినకపోతే ఎవరైనా బీదలకు ధర్మంచెయ్యి గూడదూ?"

"అవనే చేద్దామనుకున్నాగాని, వేడా ఐస్‌ఫ్రూట్ వాడికిస్తే వాడే అధర్మం చేస్తాడుగదా అనిపించింది."

* * * *

"మా అమ్మాయిని పెళ్లాడితే దాన్ని పోషించటానికెంత రాబడి ఉంటుంది నీకు?"

"ఏడాదికి వెయ్యిరూపాయలు"

"ఇంకేం, మాపిల్లకొక వెయ్యిరాబడి ఉంది అదీ ఇదీకలిసి-"

"అదికూడా లెక్కవేసే చెప్పాను లెండి."